

[Svend Jørgensen.]

sindet med hensyn til den beslutning, som dette høje ting nu skal tage. Jeg har lyttet og lyttet i går og i nat, men intet positivt hørt, som kunne bevirke, at jeg fik et aldeles fast standpunkt. Hele min politiske indstilling, som også er en livsanskuelse, siger mig dog, at de oplysninger, der hidtil er fremsat, vejer tungest for at stemme imod Atlantpagten. Men tvivlen er der altså stadig, og jeg føler mig overbevist om, at det i nogen måde går mange andre ærede medlemmer i alle partier på samme måde, lige fra den højtærede statsminister, der i hvert fald for 1 år siden havde en anden mening, til os menige medlemmer med den ringere politiske erfaring.

Jeg står her med tvivl i sinde, og jeg står med en dårlig samvittighed overfor de 9 000 meningsfæller i min landsdel, som står bagved mig. Jeg ved, at også mange af dem står tvivlrådige i dette for vort land og folk så vigtige spørgsmål. Men når dette er tilfældet for mange ærede medlemmer i denne sal og for titusinder af vælgere landet over, hvordan tør man så påtage sig ansvaret for at føre denne beslutning igennem i løbet af få dage og uden at give befolkningen lejlighed til gennem en afstemning at udtale sig derom? Jeg ser ingen øjeblikkelig fare for krig og heller ingen øjeblikkelig fare for Danmark. Hvorfor kan man så ikke tage den nødvendige tid til en folkeafstemning, som kan afkræfte eller bekræfte beslutningen i dette høje ting i dag? En sådan folkeafstemning kan gennemføres på kort tid, og vi har jo den højtærede udenrigsministers ord for, at en eventuel tilslutning alligevel vil kunne opnås i løbet af en 2—3 måneder. Vi fra det radikale venstre ønsker en sådan folkeafstemning, og jeg deltager fuldt og helt i dette ønske. Såfremt det ønske var blevet imødekommet, ville jeg i dag have undladt at stemme; men da det jo ikke efter det nu oplyste vil blive tilfældet, stemmer jeg i dag sammen med mit parti imod Atlantpagten.

Tholstrup: Det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning er efter min mening ikke så ligetil at tage stilling til. Der er for mange ukendte faktorer, som ingen hverken indenfor eller udenfor landets grænser er i stand

til at give oplysning om. Hvis det havde været en forretningsmæssig disposition, havde jeg sikkert ikke haft vanskeligt ved at foretage mit valg. I min egen forretning må jeg ofte tage hurtige beslutninger, hvor der for mig står store interesser på spil; men der har jeg selv ansvaret, med hvilket ord jeg forbinder risikoen. I denne sag er det hele det danske folk, som har risikoen, og det burde derfor også være med til at tage ansvaret. Uanset hvilken stilling vi tager, kan vi kun tage halvdelen af ansvaret, fordi vi ikke har risikoen med. Med hensyn til at skaffe udveje for midlerne til at gennemføre pagtplanen, kan vi end ikke få at vide, hvilke eller hvor store midler der skal til. Sålænge dette står mig uklart, må jeg vente med at tage min beslutning, og når det står klart, må der findes udveje for midlernes fremskaffelse. Som landet ligger i dag med et særdeles gunstigt prisforhold for import og eksport, med en lang periode af fordelagtigt klima, med ringe arbejdsløshed og med arbejdsfred og tilsidst Marshall-milliongaverne har landet måske bæreevne. Men hvad så om få år, når priserne igen bliver normale og vi måske igen går ind i en periode med større ledighed og faldende købekraft og dermed faldende skatteevne, noget, der måske også rammer andre medlemsstater? Bliver vi så i stand til at gennemføre pagtplanen, og vil USA fortsætte med at være i stand til at holde sine løfter? Husk på, at det måske gælder alle europæiske stater, og at det måske er et af arbejdsløshed svækket USA, der skal hjælpe os!

Jeg ser mange ting, der taler til fordel for en tiltrædelse, men også mange, der taler for det modsatte, således som også det ærede medlem hr. Viggo Starcke har fremhævet det i sine taler her i går. Jeg beundrer de ærede medlemmer, som uden vanskelighed kan tage en beslutning her, enten for eller imod, uden vaklen, men jeg undrer mig over, at deres anskuelser stort set ikke går på tværs af partierne, som dog bygger på synspunkter, der ikke har meget at gøre med det konkrete spørgsmål. Vi har villet gøre vor tilslutning afhængig af en godkendelse ved folkeafstemning og af, at forslaget ikke medfører faldende levedof for befolkningen, og vi har anvist midlerne hertil, nemlig indførelse af den fulde er-